

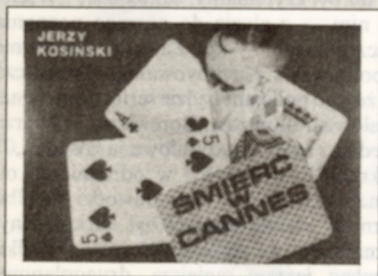
słownie — zaczął już odliczać swe ostatnie godziny, nie godząc się, na beznadziejne w jego rozumieniu, przedłużanie życia. Kosiński wyraźnie jest zafascynowany postawą Monoda, co nabiera dodatkowych znaczeń w chwili, gdy książka ta trafia do naszych rąk. Wiemy już przecież, że samobójcza śmierć Kosińskiego — w 15 lat po zdarzeniu w Cannes — również była wyborem, aktem niezgody wobec choroby ciała i ducha.

SZYSTKO POWIEDZIANO O „WU

Ta
Kij
Cz
Wi
woj
„C
Wa
s. 1

TAK i NIE

Obszerny, może nawet nazbyt sztywny katowickiego poety, w całości nasycony ze stanem wojennym. Poezja Kosińskiego jest bogata, choć tradycyjna na oraz wyczuwalna swoboda obłąka się „poezjotwórczy” rytm tego poety składni zdań (tym razem surowsza niż w tomikach wcześniejszych, dramatyzmem przywoływany w nich, opisałby „głębokość” — chciałoby się rzec — natury bohaterowie biblijni. Na uwagę zasługują książkę poemat „Atlas o hańbiącej praktyce wyrzucania godnych i nieugiętych, choć przerwanych. Znajdują tajemnice śladu w tym poemacie ślady rzeczywistych banitów, rozpoznają imiona i nazwiska.

**Jerzy Kosiński,
Śmierć w Cannes.
Przekład Waldemara Piaseckiego.
Krajowa Agencja Wydawnicza,
Białystok 1991, s. 50**

Jedno z najbardziej zadziwiających opowiadań, jakie zdarzyło mi się przeczytać. Przy słowie „opowiadanie” pióro przez chwilę zawisło w powietrzu, bo nie jestem pewny do jakiego gatunku należałoby zaliczyć ten niezwykle utwór, który napisać mógł tylko tak niezwykle pisarz, jakim był niewątpliwie Jerzy Kosiński, polski Żyd tworzący w języku angielskim. „Śmierć w Cannes” jest niemal dokumentalnym zapisem ostatnich chwil, jakie spędzili ze sobą Kosiński i Jacques Monod, światowych zasług biolog i fizjolog, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie medycyny. Kosiński świadomy rychłej śmierci swego przyjaciela, obserwuje go jak pod lupą, robiąc mu przy tym zdjęcia, które stanowią immanentną część tej niewielkiej książeczki, nigdzie przedtem jeszcze nie opublikowanej. Zdarzenia tutaj opisywane, miały miejsce na cztery dni przed śmiercią Monoda, który — do-

**Encyklopedia
Piłkarska FUJI
— Rocznik '91
— Wydawnictwo GiA,
Katowice 1991 r.,
str. 192**

Premierowa publikacja piłkarskiego rocznika ma wszelkie szanse, aby stać się bestsellerem. Tego rodzaju książki cieszą się w wielu krajach ogromnym zainteresowaniem. Atutami tego wydawnictwa jest doskonała szata graficzna oraz aktualność. W książce, która wyszła z drukarni we wrześniu, można znaleźć informacje o imprezach, które odbyły się w końcu lipca. Wygląda na to, że pobito wszelkie rekordy edytorskie.

„Encyklopedia FUJI” stanowi kompendium wiedzy o piłce nożnej i zapis faktów, jakie miały miejsce na stadionach krajowych i zagranicznych. Jest to publikacja typowo dokumentacyjna, dla sympatyków futbolu, którzy prowadzą analizy, porównania, własną statystykę. Część statystyczno-dokumentacyjna przeplatana jest publicystyką piłkarską, autorstwa osób najbardziej kompetentnych w danej dziedzinie futbolu. Pomysłodawcą i wydawcą „Encyklopedii FUJI” jest znany dziennikarz, Andrzej Gowarzewski. Autorzy obiecują drugi tom na przełomie listopada i grudnia. (t)